

عنوان مقاله:

قاعده لا حرج و مقایسه آن با سایر قواعد فقهی و قانونی

محل انتشار:

فصلنامه فقهی و حقوقی عرشیان فارس، دوره 2، شماره 6 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسندگان:

نسرین بهرامیان - دانشگاه آزاد اسلامی زرگان (مسئول)

عبدالکریم گل گون - دانشگاه آزاد اسلامی شیراز

خلاصه مقاله:

مبحث «قاعده لا حرج» از قواعد مهمی است که در فقه مورد بحث واقع می شود. این قاعده را هم فقهای امامیه و هم فقهای عامه مورد استدلال قرار داده اند. در پرتو این قاعده آن نگاهی که به اصل دین می شود، روشن می شود که دین، مضیق نیست و احکام دین با فطرت انسانی مخالف نیست و قابل اجرا است. هنگامی که ما حجیت و اعتبار این قاعده را اثبات کنیم، به این نتیجه می رسیم که دین یک دین ضیق و ضیقی نیست. همچنین به برکت این قاعده، تهاون و سستی بر احکام الهیه نیز مردود است. به عبارتی، از یک طرف به برکت این قاعده استفاده می کنیم که در دین ما احکام حرجی وجود ندارد و از طرف دیگر استفاده می شود که به مجرد وجود یک مشقت، تعطیل احکام جایز نیست. اگر این قاعده به خوبی تنقیح شود، حد وسط بودن دین را برای فقیه کاملاً به اثبات می رساند. بنابراین، قاعده در همه ابواب فقه و حتی در مسائل اصولیه نیز جریان دارد؛ حتی بالاتر، بعضی از مسائل غیر فقهی و اصولی مثل مساله مشروعیت توبه و این که توبه یکی از راه های تخلص از گناه است، را نیز می توان از راه قاعده لا حرج استفاده کرد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1921811>

